

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/532/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814200837
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814200837.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľiek/odporkýň zo vzájomného návrhu: 1/ R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, Q., 2/ Bc. I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, Q., obe zastúpené splnomocneným zástupcom a/k/z/a advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Tajovského 5, Žilina, IČO: 47 239 000, proti odporcovi/navrhovateľovi zo vzájomného návrhu: Prima Credit, s. r. o., so sídlom Mierové námestie 10/A, Malacky, IČO: 36 763 420, zastúpenému splnomocneným zástupcom L.I.B. legal s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 237 546, o určenie neplatnosti, eventuálne bezúročnosti a bezodplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a iné a o vzájomnom návrhu odporcu o zaplatenie 11.440,- eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu/navrhovateľa zo vzájomného návrhu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4C/14/2014-158 zo dňa 26. mája 2015, takto

rozhodol:

odvolanie navrhovateľa zo vzájomného návrhu čo do výroku II., ktorým súd vzájomnému návrhu v časti istiny 11.290,- eur vyhovel, odmieta.

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd vzájomnému návrhu vyhovel, a to v tej jeho časti, v ktorej odporcom 1/, 2/ zo vzájomného návrhu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi zo vzájomného návrhu úrok z omeškania 8,05 % od 28.01.2015 do zaplatenia; vo výroku III., ktorým súd v prevyšujúcej časti vzájomný návrh zamietol a vo výroku IV., ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odvolací súd nariaďuje okresnému súdu vykonať opravu napadnutého rozhodnutia v časti označenia právneho zástupcu odporcu.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 4C/14/2014-158 zo dňa 26.05.2015 návrh odporcov zo vzájomného návrhu (t. j. navrhovateľiek, pozn. odvolacieho súdu) zamietol (výrok I.), odporcom 1/, 2/ zo vzájomného návrhu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi zo vzájomného návrhu sumu 11.290,- eur spolu s 8,05 % úrokom z omeškania od 28.01.2015 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.) a v prevyšujúcej časti vzájomný návrh zamietol (výrok III.). Navrhovateľovi zo vzájomného návrhu uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh vo výške 180,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Zároveň vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté osobitným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.). V odôvodnení uviedol, že navrhovateľky 1/, 2/ sa návrhom podaným dňa 05.02.2014 domáhali voči odporcovi určenia neplatnosti úverovej zmluvy č. 10/13 zo dňa 10.04.2013, eventuálne určenia, že úver vyplývajúci z tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov (navrhovateľky sa okrem toho domáhali určenia, že zaplatený poplatok vo výške 2.400,- eur sa započítava ako splátka istiny úveru

poskytnutého na základe uvedenej zmluvy a zaplata prireraného finančného zadost'učinenia, každej z navrhovateliek vo výške 1.500,- eur; pozn. odvolacieho súdu).

Vzájomným návrhom doručeným súdu dňa 29.01.2015 sa odporca domáhal voči navrhovateľkám zaplata sumy 11.440,- eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Odporca z opatrnosti navrhol pre prípad, že by súd určil, že úverová zmluva č. 10/13 zo dňa 10.04.2013 je neplatná, aby zároveň v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka rozhodol tak, že navrhovateľky 1/, 2/ sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 11.290,- eur spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným v návrhu, eventuálne pokiaľ by súd v zmysle návrhu navrhovateliek určil, že úver vplývajúci z úverovej zmluvy č. 10/13 zo dňa 10.04.2013 je v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) bezúročný a bez poplatkov, žiadal, aby súd rozhodol, že navrhovateľky sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 11.290,- eur spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným v návrhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd vychádzajúc z ust. § 80 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) návrh navrhovateliek 1/, 2/ o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, eventuálne bezúročnosti úveru, pre nedostatok naliehavého právneho záujmu zamietol, nakoľko odporca podal dňa 28.01.2015 vzájomný návrh, pri ktorom ide o žalobu na plnenie.

Súd zamietol i návrh navrhovateliek na započítania sumy 2.400,- eur ako splátky istiny poskytnutého úveru nemajúc za preukázané, že išlo o splátku poskytnutého úveru.

Súd navrhovateľkám nepriznal ani prirerané finančné zadost'učinenie, keď v striktnom význame odporkyne zo vzájomného návrhu (navrhovateľky) neboli tými, ktoré úspešne uplatnili porušenie práva, nakoľko navrhovateľovi zo vzájomného návrhu musia zaplatiť len istinu úveru spolu s úrokom z omeškania nie preto, že by úspešné porušenie práva uplatnili, ale pre pochybenia navrhovateľa zo vzájomného návrhu.

Súd dospel k záveru, že je pravdou, že zmluva o úvere zo dňa 10.04.2013 obsahuje nesprávne uvedenú výšku úveru, úroku, výšku RPMN, avšak tieto údaje v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobujú, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nemá to však za následok neplatnosť úverovej zmluvy. Súd nevyhovel návrhu odporkýň zo vzájomného návrhu o povolenie uhradenia uloženej povinnosti v splátkach, keď v predmetnej veci dlžníci ku dňu rozhodovania sú vo vzťahu k veriteľovi v omeškani 3 roky.

Súd podľa pol. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov navrhovateľovi zo vzájomného návrhu uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh vo výške 180,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd nerozhodol s tým, že o týchto v súlade s ustanovením § 151 ods. 3, § 155 ods. 1 O. s. p. rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku, čo do výrokov, ktorým súd vzájomnému návrhu vyhovel (výrok II.), výroku, ktorým v prevyšujúcej časti vzájomný návrh zamietol (výrok III.) a výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh (výrok IV.) podal navrhovateľ zo vzájomného návrhu (odporca) odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v tejto časti a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d/, f/ O. s. p.), odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje zároveň za nedostatočné a nepresvedčivé.

Uviedol, že súd len v minimálnej miere vyjadril a vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a z ktorých dôkazov z pomerne rozsiahleho dokazovania vychádzal. Súd prvého stupňa konštatoval, že úverová zmluva obsahuje nesprávne uvedenú výšku úveru, úroku a RPMN, avšak neuvádza, z akého dôvodu je podľa jeho názoru ich výška uvedená nesprávne a aká má byť správna výška. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, z akých vykonaných dôkazov súd prvého stupňa vychádzal, keď dospel k záveru, že RPMN uvedená v úverovej zmluve je nesprávna. So skutkovými a právnymi zisteniami súdu prvého stupňa týkajúcimi sa právneho záveru, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, nesúhlasí. Pri uzatváraní zmluvy boli dodržané všetky zákonné podmienky a povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 129/2010 Z. z., v úverovej zmluve je správne uvedená výška poskytnutého úveru, aj výška úrokov a RPMN. Skutočnosť, že by tieto mali byť uvedené nesprávne, z dokazovania nevyplýva, súd v odôvodnení ani neuviedol dôkaz, z ktorého pri

uvedenom závere vychádzal. Tieto nedostatky robia odôvodnenie napadnutého rozhodnutia podľa neho nepresvedčivým a nepreskúmateľným.

V súvislosti s podaným vzájomným návrhom poukázal tiež na skutočnosť, že sa domáhal zaplatenia sumy 11.290,- eur spolu s príslušenstvom špecifikovaným odlišne pre prípad, ak súd vyhodnotí zmluvu ako neplatnú alebo ak ju vyhodnotí ako bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvého stupňa síce zaviazal odporkyne zo vzájomného návrhu zaplatiť mu sumu 11.290,- eur, avšak čo sa týka príslušenstva, zaviazal ich zaplatiť mu úrok 8,05 %, bez bližšieho určenia, či ide o ročný úrok, len od 28.01.2015, pričom v odôvodnení sa vôbec nevyjadruje k otázke, prečo vo zvyšnej časti jeho návrh zamietol a prečo priznal úrok vo výške 8,05 % až od 28.01.2015. Táto skutočnosť rovnako spôsobuje, že napadnutý rozsudok je v časti výrokov II. a III. nepreskúmateľný.

Vo vzťahu k výroku, ktorým mu súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh uviedol, že dňa 17.02.2015 bola jeho právnomu zástupcovi doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku za vzájomný návrh vo výške 677,- eur, ktorý dňa 18.02.2015 i uhradil. Vzhľadom na uvedené sa nezakladá na pravde tvrdenie súdu, že neuhradil súdny poplatok za vzájomný návrh. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa pritom vôbec nenachádza zdôvodnenie, akým spôsobom dospel súd prvého stupňa k výške súdneho poplatku 180,- eur.

Odporkyne zo vzájomného návrhu sa k odvolaniu odvolateľa nevyjadřili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil odporkyniam zo vzájomného návrhu spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania 8,05 % od 28.01.2015 do zaplatenia, vo výroku, ktorým vzájomný návrh zamietol a vo výroku, ktorým navrhovateľovi zo vzájomného návrhu uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo vzťahu k výroku, ktorým súd odporcom zo vzájomného návrhu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi zo vzájomného návrhu sumu 11.290,- eur odvolací súd odvolanie navrhovateľa zo vzájomného návrhu odmietol.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľa zo vzájomného návrhu čo do výroku II., a to tej jeho časti, v ktorej súd odporkyniam 1/, 2/ zo vzájomného návrhu uložil povinnosť zaplatiť mu istinu 11.290,- eur, odvolací súd vyhodnotil, že odvolateľ v tejto časti nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania, keďže uvedeným výrokom súd vzájomnému návrhu v časti istiny vyhovel. Krajský súd preto odvolanie navrhovateľa zo vzájomného návrhu čo do výroku II. napadnutého rozsudku, v časti istiny ako odvolanie podané neoprávnenou osobou podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť uvedeného výroku, v časti úroku z omeškania, i keď súd návrhu navrhovateľa zo vzájomného návrhu vyhovel, vzhľadom na neurčitosť úroku z omeškania, čo môže byť v neprospech odvolateľa pri prípadnom výkone rozhodnutia, súd jeho odvolanie v tejto časti posúdil ako odvolanie podané oprávnenou osobou. Následne odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v napadnutej časti, ako i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa je dôvodné.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadřil odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Základné právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby postup a rozhodnutia všeobecných súdov boli preskúmateľné, aby ich rozhodnutia obsahovali dostatok relevantných dôvodov objasňujúcich výroky a súčasne, aby také rozhodnutia neboli arbitrárne. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu

podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03).

Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým doložiť jeho správnosť, zároveň je prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Z hľadiska úplnosti odôvodnenia rozsudku sa žiada, aby odôvodnenie obsahovalo najmä stručné a výstižné prednesy účastníkov a ich konečné návrhy, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, skutočností, ktoré mal preukázané, a právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súdne rozhodnutie musí byť presvedčivé, z jeho odôvodnenia musia logicky, jasne a zrozumiteľne vyplývať odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom a obranou proti tomuto nároku. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a ktoré má rozhodujúci vplyv na výsledok sporu musí byť zdôvodnené jasne a nepochybné. Myšlienkový postup súdu musí byť pritom dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal.

Čo sa týka celkovej presvedčivosti a myšlienkových postupov prvostupňového súdu uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k vzájomnému návrhu, tieto neboli dostatočne vysvetlené, a to najmä z hľadiska právnych záverov, ktoré prvostupňový súd vo vzťahu k predmetu konania prijal.

Prvostupňový súd, zrejme aj vo vzťahu k vzájomnému návrhu, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že je pravdou, že zmluva o úvere zo dňa 10.04.2013 obsahuje nesprávne uvedenú výšku úveru, úroku a výšku RPMN, ako však správne namietal odvolateľ, nie je zrejme ako, na základe akých dôkazov, súd dospel k záveru o ich nesprávnej výške a v čom táto nesprávnosť spočíva. I keď z obsahu spisu vyplýva, že odvolateľ si vzájomným návrhom uplatnil len istinu poskytnutého úveru (bez úrokov a poplatkov), ktorá mu bola po čiastočnej úprave návrhu i priznaná (ktorej časti sa teda odvolací súd nedotýka, hoci i v tomto smere absentuje riadne odôvodnenie rozhodnutia), je uvedené potrebné pre náležité posúdenie veci, aj vzhľadom na úrok z omeškania uplatnený odvolateľom v závislosti od posúdenia predmetnej úverovej zmluvy (odvolateľ si uplatnil odlišný úrok z omeškania pre prípad posúdenia úverovej zmluvy ako neplatnej a odlišný pre prípad jej posúdenia ako bezúročnej a bez poplatkov). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zároveň nie je zrejme z akého dôvodu súd odvolateľovi priznal úrok z omeškania vo výške 8,05 %, a to až od 28.01.2015, keď vo vzťahu k úroku z omeškania (tak v časti, v ktorej súd návrhu navrhovateľa vyhovel ako aj v časti, v ktorej jeho návrh zamietol) v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje akékoľvek odôvodnenie. V tejto súvislosti je na mieste i poznámka odvolateľa v rámci podaného odvolania, keď z napadnutého rozsudku (jeho výrokovej časti) nie je zrejme aký úrok mu bol priznaný (ročný, mesačný, denný), ktorú skutočnosť nemožno zistiť ani z jeho odôvodnenia.

Dôvodné je napokon odvolanie odvolateľa aj v časti uloženia poplatkovej povinnosti za vzájomný návrh, keď zo spisu vyplýva, že tento dňa 19.02.2015 na účet súdu uhradil súdny poplatok vo výške 677,- eur, a to na základe výzvy zo dňa 09.02.2015. Vzhľadom na nedostatok náležitého odôvodnenia napadnutého rozsudku aj v tejto časti, predovšetkým absenciu uvedenia základu poplatkového úkonu a spôsobu výpočtu poplatku, nie je v možnostiach odvolacieho súdu zistiť na akom základe súd navrhovateľovi zo vzájomného návrhu uložil povinnosť zaplatiť ďalší súdny poplatok vo výške 180,- eur.

Vzhľadom na absenciu akéhokoľvek odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k zamietajúcej časti vzájomného návrhu, ale i vyhovujúcej časti vo vzťahu k úroku z omeškania a uloženej poplatkovej povinnosti za vzájomný návrh, nebolo možné podrobiť napadnutý rozsudok prieskumu odvolacieho súdu z hľadiska správnosti zaujatých skutkových a právnych záverov (ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku rovnako chýbali). Z uvedeného dôvodu musel odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým odporkyniam uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi zo vzájomného návrhu úrok z omeškania 8,05 % zo sumy 11.290,- eur od 28.01.2015 do zaplatenia; výroku, ktorým v prevyšujúcej časti vzájomný návrh zamietol a vo výroku, ktorým navrhovateľovi zo vzájomného návrhu uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh, zrušiť a vec v tejto časti vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu opätovne posúdiť a vyhodnotiť uplatnený nárok navrhovateľa zo vzájomného návrhu (tak po stránke skutkovej

ako aj právnej), vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie i náležite odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorý súd návrh odporcov zo vzájomného návrhu/navrhovateľiek zamietol), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadneho z účastníkov konania, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Nakoľko súd prvého stupňa si rozhodnutie o trovách konania vyhradil po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, pričom odvolací súd v časti zrušil rozhodnutie okresného súdu vo veci samej a v rozsahu zrušenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Odvolací súd zároveň podľa § 222 ods. 3 O. s. p. nariadil vykonať okresnému súdu opravu napadnutého rozhodnutia v časti označenia účastníkov konania a ich zástupcov, vzhľadom na absenciu uvedenia právneho zástupcu odporcu.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.